



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 93/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 280/2000 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť A. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2010 faxom a následne 15. februára 2010 poštou doručená sťažnosť A. K., B. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 280/2000. Táto sťažnosť bola doplnená 12. februára 2010 faxom a následne 15. februára 2010 poštou, kde sťažovateľka konštatovala, že ju podala „v zákonom stanovenej lehote“.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že okresný súd v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedenom pod sp. zn. 6 C 280/2000, ktoré je toho času právoplatne skončené rozsudkom č. k. 6 C 280/2000-388 z 15. októbra 2009, porušil jej „právo na súdnu a inú právnu ochranu“, pretože vzhľadom na prieťahy v tomto konaní došlo k obrovským škodám na jej majetku a k vysokej finančnej ujme. Uvedené konanie začalo podaním žaloby 23. júna 2000 a bolo právoplatne skončené po viac ako deviatich rokoch. Sťažovateľka okrem podrobného opísania priebehu konania uviedla: „*Viacnásobne som apelovala, žiadala príslušnými prostriedkami ochranu svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov..., aby súd robil potrebné procesné úkony priebežne a plynulo, a to tak, aby smerovali k odstráneniu mojej právnej neistoty, čo je hlavným účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*“

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 280/2000 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a aby mu prikázal zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 €.

## II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 280/2000. Sama sťažovateľka v sťažnosti uvádza a pripojený rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 280/2000-388 z 15. októbra 2009 (právoplatný 10. decembra 2009) to potvrdzuje, že okresný súd už vo veci meritórne rozhodol – zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam a prikázal ich do výlučného vlastníctva sťažovateľky.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie

stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Predmetné konanie bolo okresným súdom právoplatne skončené 10. decembra 2009. Sťažovateľka sa napriek tomu obrátila na ústavný súd so svojou sťažnosťou doručenou mu 10. februára 2010, t. j. v čase, keď porušovanie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom už netrvalo, a teda konanie o jej sťažnosti nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k týmto právam (mutatis mutandis I. ÚS 6/03, III. ÚS 248/08).

V konaní pred okresným súdom, ktoré trvalo viac ako deväť rokov, mala sťažovateľka (navyše zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom) dostatok času domáhať sa ochrany svojich práv využitím dostupných právnych prostriedkov, a teda aj podaním sťažnosti ústavnému súdu. V danom prípade je taktiež bez právneho významu skúmať to, či bola sťažnosť podaná v lehote vyplývajúcej z § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažovateľka sa sťažnosťou podanou ústavnému súdu domáhala ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 6 C 280/2000 bolo právoplatne skončené a k porušovaniu označených práv už nedochádzalo, t. j. bola odstránená jej právna neistota, ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou jej sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo už bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa návrhmi sťažovateľky, ktoré sa vzťahujú na meritórne rozhodnutie vo veci.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2010